

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(472)

49. posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej
w dniu 27 października 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie imienia i nazwiska (druk senacki nr 309, druki sejmowe nr 829, do druku 829, 1101).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (druk senacki nr 302, druki sejmowe nr 601, do druku 601, 1031).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (druk senacki nr 291, druki sejmowe nr 1036 i 1098).
4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami (druk senacki nr 293, druki sejmowe nr 887, 963, 963-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 19 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Stanisław Jurcewicz)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Witam państwa bardzo serdecznie, bardzo proszę kolegów senatorów o zajęcie miejsc.

Otwieram czterdzieste dziewiąte posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Pragnę przywitać wszystkich gości, którzy raczyli przybyć na posiedzenie naszej komisji, z Ministerstwa Finansów oraz MSWiA, witam szczególnie panią minister Suchocką, witam także bardzo serdecznie pana posła Józefa Rackiego.

Bardzo proszę stronę rządową o przedstawienie ustawy o zmianie imienia i nazwiska, proszę o uzasadnienie celowości tejże ustawy.

**Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Małgorzata Piotrak:**

Małgorzata Piotrak, dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Szanowny Panie Przewodniczący! Panie i Panowie Senatorowie!

Pragnę zaprezentować państwu opracowany przez rząd Rzeczypospolitej Polskiej projekt nowej ustawy o zmianie imienia i nazwiska. O potrzebie powstania nowej ustawy zdecydowały trzy kwestie.

Po pierwsze, dotychczasowa ustawa o zmianie imion i nazwisk powstała w 1956 r., kiedy były zupełnie odmienne realia społeczne, ustawa nie jest więc dostosowana do dzisiejszej rzeczywistości, do nowych zjawisk.

Po drugie, konieczne jest dostosowanie tematyki administracyjnej związanej ze zmianą imienia i nazwiska do regulacji unijnych oraz konwencji Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Wreszcie po trzecie, w rezultacie wieloletnich doświadczeń w postępowaniach o zmianę imienia i nazwiska uwzględniliśmy postulaty praktyków, wykreśliliśmy regulacje nieaktualne, dodaliśmy natomiast rozwiązania, których brak skutkuje różnorodnym sposobem postępowania, oraz doprecyzowaliśmy przepisy, które w praktyce budziły wątpliwości interpretacyjne.

Jeśli chodzi o szczegóły, poszerzyliśmy katalog osób uprawnionych do zmiany imienia i nazwiska o cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej sta-

tus uchodźcy, jako szczególnej grupy cudzoziemców, której z uwagi na doznane prześladowania należy zapewnić poczucie bezpieczeństwa.

Następną sprawą było zdefiniowanie pojęcia „zmiana imienia i zmiana nazwiska”, co w dotychczasowej ustawie nie było zdefiniowane. W związku z tym powstawało bardzo dużo nieporozumień związanych z dwiema różnymi instytucjami, a mianowicie ze zmianą imienia i nazwiska oraz ustaleniem ich pisowni.

Projektodawca wyszedł z założenia, że przedmiotem wszystkich czynności prowadzących w efekcie do innego niż pierwotny zapis imienia i nazwiska powinna być wyłącznie zmiana tych danych.

Po trzecie, określono, jakie rodzaje nazwisk podlegają zmianie, a ta kwestia dotychczas była niezbyt dobrze uregulowana. Chodzi tutaj o nazwiska noszone i nazwiska rodowe. W obecnym stanie prawnym wśród osób, które po zmianie nazwiska na skutek zawarcia małżeństwa pozostawały przy dotychczasowym nazwisku, a więc rodowym, bardzo duże kontrowersje budził fakt, czy osoby te, jeżeli przystępowały do zmiany nazwiska, to zmieniają nazwisko rodowe, czy tylko noszone. Ta kwestia została uregulowana.

Po czwarte, zmodyfikowano otwarty katalog ważnych powodów uzasadniających zmianę imienia i nazwiska, wykreślono regulacje anachroniczne, na przykład fakt noszenia nazwiska o brzmieniu niepolskim, oraz dodano nowe, istotne rozwiązanie, polegające na możliwości dostosowania swojego nazwiska do nazwiska, jakie wnioskodawca nosi zgodnie z ustawodawstwem innego państwa, którego obywatelstwo również posiada.

Po piąte, doprecyzowaliśmy właściwość rzeczową i miejscową organów administracji publicznej oraz tryb postępowania w przedmiotowych sprawach.

Projekt również określa zasady wyrażania zgody przez rodziców na zmianę imienia i nazwiska małoletniego dziecka. Bardziej precyzyjnie określiliśmy również sposób składania wniosków o zmianę imienia i nazwiska, opracowaliśmy też katalog dokumentów niezbędnych w przedmiotowym postępowaniu.

Jako zasadę wynikającą z prawnych i faktycznych konsekwencji zmiany imienia i nazwiska przyjęto, że wniosek o zmianę składa się osobiście. Projekt uwzględnia również i przewiduje, z uwagi na nasilony ruch migracyjny, możliwość składania wniosku o zmianę imienia i nazwiska za pośrednictwem konsula. Dopuszczono też prawo do korespondencyjnego złożenia wniosku, z jednoczesnym zastrzeżeniem wymogu dochowania formy pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym.

Kończąc swoje wystąpienie pragnę powiedzieć, że jasne i klarowne prawo, a takie cechy w ocenie rządu charakteryzują prezentowany projekt ustawy, ułatwi prowadzenia postępowania w tak delikatnej i osobistej materii, jaką jest zmiana imienia i nazwiska, a wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym, w efekcie wpłynie pozytywnie na wizerunek organów administracji publicznej orzekających w przedmiotowych sprawach. Pragnę równocześnie poinformować panie i panów senatorów, że w trakcie prac legislacyjnych nie odnotowano rozbieżnych stanowisk dotyczących przedmiotowego projektu.

Przedkładając projekt nowej ustawy o zmianie imienia i nazwiska, zwracam się w imieniu rządu Rzeczypospolitej Polskiej o uwzględnienie w toku dalszych prac legislacyjnych proponowanych przez rząd kierunków i zamierzeń. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę Biuro Legislacyjne.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aldona Figura:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Mam jedno pytanie, wątpliwość i od wyjaśnienia tej wątpliwości chciałabym uzależnić złożenie wniosku legislacyjnego. Mianowicie w art. 10 ust. 1 jest określona zasada co do składania wniosku o zmianę imienia lub nazwiska, a w ust. 2 i 3 wyjątki od tej zasady, ale w obu ustępach mówi się o wniosku o zmianę nazwiska. Chciałabym zapytać, czy jest to pomyłka, czy rzeczywiście chodzi tylko o wyjątki co do wniosku o zmianę nazwiska.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Bardzo proszę o odniesienie się do zapytania pani legislator.

**Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Małgorzata Piotrak:**

To było zamierzone, nie ma tutaj żadnej pomyłki. Zakładamy, że to, co jest uregulowane w ust. 2, dotyczy wyjątkowych sytuacji powstałych na skutek przystąpienia przez obywatela polskiego zamieszkałego za granicą, do czynności prawnoadministracyjnych; na ogół wiąże się to z zawarciem związku małżeńskiego za granicą.

Jednak nie rozciągamy zasady możliwości zmiany imienia na możliwość załatwienia tego poza granicami. Proszę wziąć pod uwagę, że tu mówimy tylko o pośrednictwie, konsul nie jest organem właściwym do rozpatrzenia tej sprawy.

Ta sama sytuacja dotyczy ust. 3, ponieważ jest to rzeczywiście wyjątek. Podkreślając, że chodzi tutaj o nazwisko, chcieliśmy uzmysłowić tę wyjątkowość, czyli sytuację przymusową, w której znalazła się dana osoba.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aldona Figura:**

Dziękuję bardzo, nie zgłaszam uwag.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, kto z panów senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie?
Proszę, pan senator Dajczak.

Senator Władysław Dajczak:

Mam pytanie. W art. 5 ustawy wprowadza się ochronę nazwisk historycznych, mówi się o ludziach wsławionych w dziedzinie kultury, działalności politycznej, spo-

łecznej i wojskowej. Kto będzie decydował o tym, czy dane nazwisko jest historyczne, czy ma być chronione, czy nie?

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Bardzo proszę o odpowiedź.

**Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Małgorzata Piotrak:**

Decyduje o tym organ, który zgodnie z projektem rozstrzyga w tej sprawie, przy czym nie jest to żadne rozstrzygnięcie arbitralne, aczkolwiek z drugiej strony nie ma możliwości, żeby stworzyć zamknięty katalog tego rodzaju nazwisk. Z dotychczasowej praktyki mogę powiedzieć, że nie budziło to większych wątpliwości, poza tym chciałabym podkreślić, że to rozstrzygnięcie zapada oczywiście w drodze postępowania administracyjnego, w drodze decyzji administracyjnej, zaskarżalnej do drugiej instancji, a potem do sądów administracyjnych.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Kto z panów senatorów chciałby jeszcze zabrać głos na temat tej ustawy?

Proszę.

Senator Bohdan Paszkowski:

Przyznam, że ja nie za bardzo byłem skupiony i nie usłyszałem dokładnie pytania pani legislator, a z kontekstu odpowiedzi nie wywnioskowałem, o co chodzi. Wracając do art. 10: ust. 2 różni się od ust. 1 tym, że w ust. 2 nie ma mowy o składaniu wniosku osobiście, to jest jedna rzecz. Po drugie w ust. 1 mówi się o tym, jak zresztą w innych przepisach ustawy, że można złożyć wniosek o zmianę nazwiska i imienia, a te następne ustępy mówią tylko o nazwisku.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Właśnie, ale nie zrozumiałem z kontekstu.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Rozumiem, że pan senator chciałby jeszcze raz usłyszeć uzasadnienie.

(Senator Bohdan Paszkowski: Krótko.)

Bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Małgorzata Piotrak:**

Różnica między ust. 1 a ust. 2 i 3 jest zamierzona i świadoma. W ust 1 określa się zasadę: wniosek o zmianę imienia i nazwiska składa się osobiście do organu, który załatwia sprawę.

W ust. 2 mówi się o przyjętym trybie postępowania wobec obywateli polskich, mieszkających za granicą: ich sprawy także załatwiane są w Polsce, ale ze względów praktycznych projekt dopuszcza możliwość pośrednictwa konsula w przyjęciu wniosku, a jednocześnie zawęża możliwość załatwiania tą drogą tych spraw tylko do zmiany nazwiska, czyli najistotniejszej, co wiąże się z sytuacją przystąpienia przez osobę zamieszkujejącą za granicą do czynności prawno-administracyjnych, na ogół chodzi o zawarcie związku małżeńskiego.

Jeżeli chodzi o ust. 3, to tu też jest sytuacja nadzwyczajna, dopuszcza się odstępstwo od reguły zawartej w ust. 1, czyli możliwe jest złożenie wniosku bez zachowania rygorów, o których mowa w ust. 1 i 2, pod określonymi warunkami, że jest to forma pisemna z podpisem notarialnie poświadczonym, ale w związku z tym w tej sytuacji wyjątkowej ograniczamy to tylko do zmiany nazwiska.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze głosy dotyczące przedmiotowej ustawy?

Bardzo proszę, pan senator Paszkowski.

Senator Bohdan Paszkowski:

Czy ministerstwo ma rozeznanie, ile w ciągu roku jest takich sytuacji na terenie kraju, poza krajem, dotyczących osób będących obywatelami polskimi, które zmieniają imiona, nazwiska? Ile jest takich sytuacji?

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Właśnie, też jestem ciekawy.

**Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Małgorzata Piotrak:**

Nie mogę panu senatorowi w tej chwili odpowiedzieć na to pytanie, ale oczywiście takie statystyki prowadzimy co roku, to nie jest zjawisko rzadkie, tylko, powiedziałbym, zupełnie naturalne, normalne w trybie administracyjnym.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze głosy dotyczące niniejszej ustawy? Nie ma.

Wobec tego, że nie zgłoszono poprawek, przystępujemy do głosowania.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem ustawy o zmianie imienia i nazwiska bez poprawek? Proszę o podniesienie ręki. (6)

Dziękuję. Opinia pozytywna dotycząca ustawy o zmianie imienia i nazwiska została przyjęta jednogłośnie.

Na senatora sprawozdawcę wcześniej zgłosił się jeden z kolegów, proponując zatem pana senatora Dajczaka. Czy senator Dajczak wyraża zgodę?

(*Senator Władysław Dajczak: Tak.*)

Dziękuję bardzo, senatorem sprawozdawcą będzie pan senator Dajczak.

Przystępujemy do realizacji punktu drugiego porządku obrad, to jest do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Bardzo proszę o uzasadnienie niniejszej ustawy. Kto to będzie? Pani minister, tak?

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ustawa, o której mówimy, jest ustawą zgłoszoną przez posłów, nie jest to projekt rządowy. Ustawa zmierza do tego, żeby do katalogu zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego, które mogą otrzymywać dotacje poza kontraktami wojewódzkimi, dołożyć jeszcze jedno zadanie, związane z budową i remontami obiektów sportowych oraz rozwijaniem sportu, w szczególności wśród dzieci i młodzieży, a także sportu wśród osób niepełnosprawnych.

Dotacje na ten cel dla jednostek samorządu terytorialnego ustalałby i przekazywał minister właściwy do spraw kultury fizycznej, tenże minister określałby także w drodze rozporządzenia zakres zadań, które mogą być objęte dofinansowaniem. Rząd poparł to stanowisko, nie zgłaszał zastrzeżeń do tego projektu. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Szanowni Państwo, Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję.

Kto z panów senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie ma chętnych.

Nie zgłoszono poprawek do tej ustawy, wobec czego przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego? Proszę o podniesienie ręki. (6)

Jednogłośnie za. Dziękuję bardzo.

Tym razem na senatora sprawozdawcę proponuję pana senatora Marka Konopkę. Czy wyraża zgodę?

(*Senator Marek Konopka: Tak jest.*)

Wyraża zgodę. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do realizacji następnego punktu porządku obrad.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, wobec tego trzyminutowa przerwa.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Wznawiamy obrady.

Przystępujemy do realizacji następnego punktu, dotyczącego rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Bardzo proszę o przedstawienie uzasadnienia podjęcia tej inicjatywy legislacyjnej.

Posel Józef Racki:

Pani Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym do września 2004 r. w art. 36 ust. 4 znajdował się taki oto zapis: „Jeżeli w związku z ustaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty sprzedaje tę nieruchomość, tam wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę planistyczną. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości”.

22 września 2004 r. zwrot „sprzedaje tę nieruchomość” zastąpiono zwrotem „zbywa tę nieruchomość”. To „zbywa tę nieruchomość” narobiło wiele kłopotów, gdyż jest to tak szerokie pojęcie, że stosowanie ustawy o emeryturach i rentach rolniczych stało się, że tak powiem, bezprzedmiotowe, mianowicie rolnicy przestali przekazywać gospodarstwa następcy, ponieważ prezydenci, wójtowie i burmistrzowie zaczęli naliczać opłatę planistyczną za tereny, które objęte były planem zagospodarowania przestrzennego. Naliczenie tych opłat nie było intencją ustawodawcy, który przyjął ustawę o rentach rolniczych.

W związku z tym na posiedzeniu Komisji Infrastruktury, a także Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej przyjęto przedłożoną poprawkę, która eliminuje tę niedogodność w przekazywaniu gospodarstw rolnych. Mówi się w niej, że jeżeli następuje przekazanie gospodarstwa następcy, to nie nalicza się renty planistycznej, ale jeśli następca będzie zbywał tę nieruchomość w drodze obrotu cywilnoprawnego, będzie płacił rentę planistyczną. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Bardzo dziękuję, Panie Pośle.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo. Ustawa nie budzi zastrzeżeń.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję.

Czy panowie senatorowie chcieliby zabrać głos w sprawie ustawy, o której mówimy? Nie widzę chętnych.

Wobec tego, że nie zgłoszono poprawek do omawianej ustawy, przystępujemy do głosowania nad ustawą o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? Proszę o podniesienie ręki. (7)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za, 7 głosów za przyjęciem.

Na senatora sprawozdawcę proponuję pana przewodniczącego Ortyła. Dziękuję za zgodę, bo rozumiem, że jest, dziękuję bardzo.

Przystępujemy do... Przepraszam, trzyminutowa przerwa, bo dzisiaj komisja działa bardzo sprawnie i prawnicy nie nadążają, wobec tego trzyminutowa przerwa.

Serdecznie dziękuję, Panie Pośle.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Wznawiamy obrady.

Przystępujemy do realizacji punktu czwartego, ostatniego na dzisiejszym posiedzeniu, to jest do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Bardzo proszę o jej przedstawienie.

**Zastępca Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Adam Leszkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Byliśmy dzisiaj pierwsi, możemy być ostatni.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz: Ostatni będą pierwszymi.)

Mam przyjemność przedłożyć państwu ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami. Ta inicjatywa rządowa ma na celu przede wszystkim realizację dwóch zadań.

Po pierwsze, chodzi o zracjonalizowanie gospodarki nieruchomościami niezbędnymi do realizacji zadań ministerstw i urzędów obsługujących organy administracji rządowej poprzez wyposażenie w niezbędne kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Drugie zadanie jest związane z przyspieszeniem sprzedaży nieruchomości zbędnych z punktu widzenia potrzeb tych jednostek. Chodzi tutaj przede wszystkim o rządowe ośrodki wypoczynkowe. Dochód uzyskany ze sprzedaży nieruchomości będzie stanowić dochód budżetu państwa. Jest wiele argumentów, one były już przedstawiane, związanych z diagnozą stanu obecnego i z potrzebą dokonania zmian w tym zakresie.

Powiem tylko bardzo skrótowo, że dzisiaj jest wiele organów gospodarujących nieruchomościami, na skutek czego brak jest jednolitej, długofalowej, kompleksowej

polityki w tym zakresie, która między innymi polegałaby na planowaniu stanu posiadania nieruchomości w zasobie nieruchomości Skarbu Państwa z punktu widzenia potrzeb instytucji rządowych, jednostek organizacyjnych.

Dzisiaj nieruchomości dzielą się na statutowe i niestatutowe, to zaś powoduje spory kompetencyjne, bo jednymi zajmuje się starosta, drugimi minister właściwy do spraw administracji, który tak naprawdę ma bardzo ograniczone prawa czy kompetencje w tym zakresie i w zasadzie jest pośrednikiem między właściwą instytucją a starostą, co oczywiście wydłuża procesy sprzedaży, obrotu, pozbywania się zbędnych nieruchomości.

Najważniejsze założenia ustawy to wyposażenie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w kompetencje większe niż miał do tej pory minister właściwy do spraw administracji publicznej, ale tylko w zakresie gospodarowania nieruchomościami przeznaczonymi na potrzeby Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędów centralnych, ministerstw i urzędów wojewódzkich.

Zniesiony zostaje podział na nieruchomości statutowe i niestatutowe w odniesieniu do tych nieruchomości z jednym wyjątkiem, mianowicie w odniesieniu do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad pozostanie taki podział, pozwala to bowiem odróżniać nieruchomości przeznaczone na potrzeby GDDKiA jako urzędu centralnego od tych, które generalna dyrekcja nabywa i przeznacza pod budowę dróg.

Nieruchomości przeznaczone na potrzeby tych jednostek, które już wymieniłem, nadal pozostają w zasobie nieruchomości Skarbu Państwa, znajdują się jednak w ewidencji właściwego ministra do spraw Skarbu Państwa, który nimi gospodaruje.

Kompetencje ministra zostały bardzo jasno i w sposób wyczerpujący określone, można więc powiedzieć, że minister skarbu nie będzie mógł, bo może lepiej powiedzieć, czego minister nie będzie mógł robić. Nie będzie mógł oddać nieruchomości w użytkowanie wieczyste, przenieść własności nieruchomości w drodze darowizny, zrzec się nieruchomości, przyznać bonifikaty od ustalonej ceny nieruchomości, ustalić opłaty z tytułu użytkowania wieczystego lub trwałego zarządu, dokonać czynności związanych z podziałem, scalaniem i wywłaszczeniem nieruchomości. Te wszystkie czynności pozostają nadal w gestii starostów.

Treść prawa trwałego zarządu określonego w art. 43 ust. 2 zmienianej ustawy o gospodarce nieruchomościami pozostaje niezmieniona i ostatnie zastrzeżenie: z uwagi na fakt, że zmiany dotyczą sposobu gospodarowania nieruchomościami przeznaczonymi na potrzeby administracji rządowej, w stosunku do innych instytucji, takich jak Kancelaria Sejmu, czy Kancelaria Prezydenta, Trybunał Konstytucyjny, zostają zachowane wszystkie dotychczasowe regulacje i kompetencje, tylko z takim zastrzeżeniem, że nie będzie to minister właściwy do spraw administracji, tylko minister Skarbu Państwa.

Ustawa była uzgadniana, warto przywołać konsultacje z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, ponieważ tam mamy opinię pozytywną, ale pod jednym warunkiem: pozostawienia 25% wpływów ze sprzedaży, czynszu i najmu tych nieruchomości w powiecie. Uwaga ta nie została uwzględniona, zwyciężyło stanowisko ministra finansów, w którym była mowa o tym, że skoro to zadanie zabiera się z powiatów przekazuje do ministra skarbu, nie ma potrzeby pozostawiania tych wpływów w powiecie, a w dodatku skala tych wpływów jest nie do oszacowania. Mamy około stu czterdziestu nieruchomości, które prawdopodobnie mogą być uznane za

zbędne, jest jeszcze cała gama nieruchomości potrzebnych, wykorzystywanych, ale tak naprawdę skalę tego braku dochodu trudno tutaj oszacować.

W Sejmie ustawa była poprawiana, pojawiły się przepisy doprecyzowujące szczegółowe kompetencje ministra Skarbu Państwa, cel ten został zrealizowany poprzez uzupełnienie odniesień do nieruchomości polikwidacyjnych w art. 57, a także zmianę art. 23 obowiązującej ustawy w celu wskazania wszystkich przypadków wymienionych w przepisach działu II o gospodarowaniu nieruchomościami, w których minister Skarbu Państwa jest właściwy do gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa.

Zmiana art. 13 ust. 2a obowiązującej ustawy, która się pojawiła w Sejmie, ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych związanych z koniecznością uzyskiwania zgody wojewody na dokonywanie darowizny nieruchomości Skarbu Państwa przez ministra Skarbu Państwa na podstawie obowiązującego art. 59. Proponowana zmiana przesądza, że zgoda wojewody nie jest potrzebna, naszym zdaniem słusznie, dlatego że byłoby to sprzeczne z zasadą nadrzędności i podległości organów administracji rządowej.

Zmiana art. 32 ust. 1a obowiązującej ustawy doprecyzowuje zadania ministra skarbu związane z jego kompetencją ustanawiania prawa użytkowania wieczystego. Ponadto uzupełniono katalog jednostek organizacyjnych, dla których minister właściwy do spraw Skarbu Państwa ustanawia trwałe zarząd, o Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa.

Kolejna zmiana w art. 37 ust. 5 wyraźnie wskazuje kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do podjęcia decyzji o odstąpieniu od przetargowego trybu zawarcia umów oraz dostosowuje terminologię.

Ostatnie zmiany w art. 60 ust. 2a oraz w art. 60a ust. 2 pkt 10 przesadzają, że czynności w postępowaniach sądowych i administracyjnych podejmuje trwałe zarządca, a jeżeli nieruchomość nie jest oddana w trwałe zarząd, to organ gospodarujący tą nieruchomością.

Tyle najważniejszych informacji. Uprzejmie prosimy Wysoką Komisję o życzliwe przyjęcie do tej ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aldona Figura:**

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Kto z panów senatorów chciałby zabrać głos?

Proszę, pan senator Paszkowski.

Senator Bohdan Paszkowski:

Mm pytanie, bo przyznam, że nie rozumiem części pewnego artykułu, a przynajmniej nie do końca. Chodzi mi o art. 1, tam jest pkt 3, w którym zmienia się art. 13 ust. 2a i tam w pierwszym zdaniu mówi się, że „darowizny nieruchomości stanowiącej przedmiot własności Skarbu Państwa dokonuje starosta” itd., czyli używa się terminu

„darowizny dokonuje starosta”, ale początku drugiego zdania nie za bardzo rozumiem, czy to nie jest błąd? Tam pisze się tak: „Odstąpienie od odwołania darowizny następuje za zgodą organu”. Dla mnie w tym artykule – nie wiem, może w druku jest jakiś błąd – pierwsza część, która mówi o dokonaniu darowizny, nie koresponduje z drugą częścią, gdzie się mówi o odstąpieniu od odwołania darowizny, a dalej się pisze, że następuje.

Czy tam nie chodziło o stwierdzenie „odstąpienie od dokonania darowizny następuje itd.”? Dla mnie jest tu jakaś rozbieżność treściowa, termin „odstąpienie od odwołania darowizny” oznacza jakąś dodatkową czynność negatywną.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Bardzo proszę o odpowiedź.

**Radca Prezesa Rady Ministrów
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Eligiusz Stachniak:**

Eligiusz Stachniak, radca prezesa Rady Ministrów.

W art. 13 ust. 2a pierwsze dwa zdania zostały wzięte z dotychczas obowiązującej ustawy, w poprawce poselskiej dodano tylko trzecie zdanie. Przypuszczam, że dotychczas obowiązujące brzmienie art. 13 ust. 2a, to znaczy odstąpienie od odwołania darowizny następuje za zgodą organu, który wyraził zgodę na jej dokonanie, dotyczy etapu jeszcze przed przyjęciem darowizny przez podmiot przyjmujący tę darowiznę.

To pytanie wykracza... Zdanie drugie w tym artykule nie było w ogóle przedmiotem nowelizacji, to jest przepis dotychczas obowiązujący, tak że ciężko nam jest się odnieść do sensu obecnego brzmienia. Wymagałoby to analizy.

**Zastępca Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Adam Leszkiewicz:**

Trzeba jednak przyznać rację panu senatorowi, że czyta się to źle i trudno jest to zrozumieć. Po prostu tak jest w ustawie. Należałoby się głębiej nad tym zastanowić.

Senator Bohdan Paszkowski:

Przepraszam, że jeszcze wchodzę w słowo, ale odstąpienie od odwołania darowizny jest jakąś dziwną konstrukcją: w pierwszym zdaniu mówi się o dokonaniu darowizny, a w drugim raptem wyskakuje się z odstąpieniem od odwołania darowizny. Zresztą sama konstrukcja odstąpienia od odwołania darowizny jest dość, moim zdaniem, karkołomnym pojęciem. Czy tutaj nie chodziło o wpisanie – już abstrahuję od tego, że wcześniej był błąd – że może odstąpienie od dokonania darowizny następuje za zgodą organu, który wyraził zgodę na jej dokonanie? Proszę przeczytać to zdanie, ono jest jakieś takie – przynajmniej na mój rozum – niezborne.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Rozumiem, że chciałby pan zabrać głos.
Proszę.

**Radca Prezesa Rady Ministrów
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Eligiusz Stachniak:**

Gdyby miało dość do odwołania dokonanej darowizny...

(*Głos z sali:* Niech pan przeczyta jeszcze raz – na jej dokonanie.)

(*Głos z sali:* To jest racja.)

(*Głos z sali:* Myślę, że tam jest czeski błąd, zamiast słowa...)

(*Naczelnik Wydziału Nadzoru i Gospodarki Mieniem Skarbu Państwa w Departamencie Ewidencji, Reprywatyzacji, Rekompensat i Udostępniania Akcji w Ministerstwie Skarbu Państwa Zbigniew Wtulich:* Co prawda... Zbigniew Wtulich, Ministerstwo Skarbu Państwa.)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Witam pana bardzo serdecznie.

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału
Nadzoru i Gospodarki Mieniem Skarbu Państwa
w Departamencie Ewidencji, Reprywatyzacji,
Rekompensat i Udostępniania Akcji
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Zbigniew Wtulich:**

Włączę się w tę dyskusję, chociaż nie mam pewności. Ten cały przepis trzeba by czytać w kontekście całej ustawy o gospodarce nieruchomościami. Mogę się tylko domyślać, o co chodziło projektodawcy. Są takie sytuacje, że organ dokonuje darowizny nieruchomości i potem tę darowiznę odwołuje, jeżeli cel, na jaki była dokonana darowizna, nie został zrealizowany.

Teraz mamy sytuację, że jest dokonanie darowizny i odwołanie darowizny, ale są przypadki, że organ może odstąpić od odwołania darowizny w całości lub w części. Są to takie przypadki, kiedy z różnych przyczyn minister może wyrazić zgodę na zbycie nieruchomości, która była przedmiotem darowizny, mimo że cel, na jaki była dokonana darowizna, nie został zrealizowany. Mamy wówczas sytuację, że minister – może to być minister Skarbu Państwa, jeżeli to była darowizna z art. 59, a jeżeli była to darowizna z art. 13, to inny organ – może cofnąć odwołanie darowizny i zezwolić na zbycie nieruchomości, która była przedmiotem tej darowizny.

To jest trochę dziwna konstrukcja, takie przypadki się zdarzają, ale faktycznie ten akurat przepis się źle czyta, bo nie mamy całości ustawy. Mam natomiast wątpliwości, czy ten ust. 2a został dobrze zredagowany, bo tu są jak gdyby trzy zdania, w tej samej jednostce redakcyjnej w jednym zdaniu mówi się o darowiznie, w następnym zdaniu jest mowa o odstąpieniu od odwołania darowizny, a w ostatnim zdaniu mówi się, że dokonanie darowizny przez ministra nie wymaga zgody. Pod względem redakcyjnym to jest bardzo źle zbudowane.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Bardzo dziękuję.

Jeżeli mamy podobny sposób spojrzenia na zredagowanie tego, to jeszcze jest sesja plenarna i jeżeli byłaby taka...

(Senator Bohdan Paszkowski: Jestem w stanie zgłosić poprawkę, najwyżej Biuro Legislacyjne by to...)

Ale ja proponuję, Panie Senatorze, żeby to było podczas debaty. Moja sugestia jest taka, aby najpierw porozmawiać z Biurem Legislacyjnym, przygotować to w sposób poprawny pod względem legislacyjnym i przekazać stronie rządowej, czy tak?

Bardzo proszę.

**Naczelnik Wydziału
Nadzoru i Gospodarki Mieniem Skarbu Państwa
w Departamencie Ewidencji, Reprywatyzacji,
Rekompensat i Udostępniania Akcji
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Zbigniew Wtulich:**

Chciałbym tylko wyrazić wątpliwość, czy możemy ingerować w tekst, który w ogóle nie jest przedmiotem nowelizacji, mimo że chciałoby się, skoro widzi się tu pewne mankamenty.

Senator Bohdan Paszkowski:

Moim zdaniem można, chodzi o poprawienie redakcyjne przepisu, Nie chcę zmieniać materii, którą reguluje ust. 2a, ale moim zdaniem to trzeba poprawić dla czystości prawa, żeby nie powtarzały się takie sytuacje, jakie mieliśmy przed chwilą z planowaniu przestrzennym, żeby takie sytuacje wyeliminować.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Dlatego też, Panie Senatorze, dzielając w pewnej części zastrzeżenia co do czytelności tego zapisu i rozumiejąc trudności z jego odczytaniem, proponuję, a pan senator się na to zgodził, że zostanie to omówione z Biurem Legislacyjnym, skonsultowane ze stroną rządową, i jeżeli nie będzie to wnikało zbyt głęboko w materię ustawy, to sądzę, że warto się nad tym zastanowić. Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze są głosy w tej sprawie? Nie ma.

Zgłaszam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za? (4)

Kto jest przeciw (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (3)

Ustawa została przyjęta.

Zamykam posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 19 minut 47)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851